

Gang, der var holdt Foredrag; men at give et saadant almindeligt Forbud imod Foredrag, hvis Indhold man ikke kan kjende, forekommer mig at være ulovmedholdeligt, og det er derfor, jeg vil tillade mig at henvende mig til den høitærede Justitsminister med Anmodning om, fra hans Side at høre en Udtalelse angaaende denne Sag. Jeg skal indskrænke mig hertil, hvad dette Punkt angaaer, og kun tillade mig at gjøre en lille Bemærkning med Hensyn til Forslaget under Nr. 35 til § 12, hvor der staar anført, at Enhver er pligtig til, naarsomhelst forlanges af en ved Politiet Ansat, naar han enten er i Uniform eller foreviser Politiskilt eller Polititegn, at opgive sit Navn og sin Bopæl, hvorhos der tillige er en Bestemmelse om Straf, forsaavidt Modvillighed i saa Henseende skulde vise sig. Det forekommer mig ogsaa at være billigt, om den Anholdte fik den samme Ret som Politiet, naar han i det Dieblit, han blev anholdt, blandt den forsamlende Mængde fik Die paa En eller Anden, hvis Vidnesbyrd kunde bidrage til at klare hans Sag. Jeg har ikke fremsat denne min Mening i Form af noget Forslag, ja ikke engang antydet den i Udvalget, fordi det er Noget, der først senere er faldet mig ind; men jeg ønskede gjerne her i Thinget at høre en Udtalelse desangaaende, for at jeg, ifald man skulde finde en saadan Bestemmelse overeensstemmende med Ret og Billighed, kunde bringe Sagen paa Bane i et Udvalgs møde, der vistnok vil blive afholdt, før tredie Behandling af denne Sag finder Sted. Skulde det ikke være den Anholdte, der umiddelbart fik denne Ret, synes det mig dog, at det burde tilstedes ham gennem Politiet at forlange en eller anden Persons Navn eller Bopæl opgivet, for at han maaskee derved kunde finde Hjælp eller Bistand til at faae den Sag klaret, for hvilken han er bleven anholdt.

Formanden: Med Hensyn til, at den ærede sidste Taler fremhævede et enkelt Tilfælde, hvor der var nedlagt et Forbud af Politiet, og opfordrede den ærede Justitsminister til at udtale sig derom, skal jeg bemærke, at jeg ikke har villet standse den ærede Taler i hans Udtalelse, da jeg erkjender, at det under

Forhandlingerne af et Lovforslag kan være paa sit Sted at benytte indtrufne Tilfælde som Exempler til at oplyse en eller anden Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag, og jeg skal derfor ganske overlade til den ærede Justitsminister, hvorvidt han vil svare paa de gjorte Udtalelser; men jeg skal henstille til Thingets ærede Medlemmer, ikke under Diskussionen at forfølge et saadant enkelt Tilfælde eller gaae ind paa at omhandle, hvorvidt et saadant Forbud har været begrundet eller ikke, og i saa Henseende fremsøre Grunde for eller imod, da dette vil bortdrage Forhandlingerne for langt fra det, som er deres Gjenstand.

Justitsministeren: Den ærede Formands Udtalelse i dette Dieblit viser, at der fra hans Side ikke vil være Noget at erindre imod, at jeg fremkommer med nogle Bemærkninger i Anledning af det Spørgsmaal, der blev stillet til mig. Jeg skal derfor ikke holde mig tilbage fra at svare derpaa, idet jeg dog maa udtale, at de Oplysninger, jeg vil kunne give, ville være særdeles korte og navnlig kun komme til at indskrænke sig til de faktiske Forhold, som ville være tilstrækkelige til at danne sig et Begreb om det, hvorpaa Spørgsmaalet gik ud, og som jeg antager den ærede Rigsdagsmand ønsker besvaret. Det er hans Spørgsmaal til mig, der gjør, at jeg nu tager Ordet, istedetfor at det havde været mit Duffe at kunne vente dermed, indtil flere Udtalelser havde fundet Sted med Hensyn til de Endringsforslag, der foreligge. Jeg skal da først tillade mig at bemærke, at den nævnte Hr. Karup henvendte sig til mig for omtrent halvandet Aar siden — det var i Midtsommeren 1861, hvad jeg tør bede bemærket — med Anmodning om Tilladelse til at maatte holde populære, videnskabelige og æsthetiske Foredrag i Danmarks Kjøbstæder, og jeg gav ham denne Tilladelse for et Aar. Henimod Slutningen af samme Aar var der Tale om Fortsættelse af nogle Foredrag, som bemeldte Hr. Karup havde holdt i en saakaldt Apollo-Sal her i Byen, hvorved det Spørgsmaal kom til at foreligge, om det kunde tilstedes at fortsætte Afholdelsen af disse afbrudte Foredrag, hvortil jeg svarede gennem Politidirektøren, at jeg ikke vilde have Noget imod,